

פ ר ט י כ ל מ ס' ג/83

מיטיבת ועדת הכספים, ביום ד' טז' באייר
תשי"ד - 19.5.1954

ק. לון	היו"ר י. גורי	נוכחו:
ח. למדן	י. אפרתי	
א. סטופ	ח. אריאב	
ס. פרלסטין	י. בדר	
א. ציזלינג	ס. בז'רנו	
מ. קלמר	א. מ. גניחובסקי	
ח. רובין	ס. דיין	
	א. הרצפלד	

מוזמנים:
 סר האוצר ל. אסכול
 פ. ספיר - מנהל מסרד האוצר
 מר לרון - מסרד האוצר
 ס. בזק - מזכיר
 ס. ספיבק

- סדר היום:**
- (1) תשובות סר האוצר לשאלות חברי הועדה
 - (2) מקירת מנהל מסרד האוצר על המו"ס עם הנהלת חברת החטמל.
 - (3) מס מותרות ומס מסוייג

(1) תשובות סר האוצר לשאלות חברי הועדה

סר האוצר ל. אסכול:
 לשאלותיו של חבר הכנסת גניחובסקי: -
 (א) מה המצב במפעלי ים המלח? - לא ירחק הזמן שנדבר על כך בקשר לתקציב הפיתוח ויהיה אז מקום להרצאה ולביטור, אבל אם הועדה רוצה לדעת זאת כעת, אוכל לבקש את סר הפיתוח שיבוא וירצה על כך. (ב) מדוע אין מגישים פירוט תקציב הפיתוח? - זאת גם אני שואל. חדשים אלה היו חדשי תעסוקה לא קטנה באוצר. עובדים על זה ואני חושב שהייתי חייב לטובת העניינים, תוך חודס לסיים עם כל הפרוצדורות במסגרת הממשלה ולהביא את הפירוט לפני הכנסת.

א.מ. גניחובסקי:
 בענין הסברה טאלתי, מכיון שאנחנו מסלמים בעד קציני הסברה סכומים גדולים, מדוע אזרח קורא עתונים רואה טענות כלפי הממשלה והן בטורות ללא תגובה?

סר האוצר ל. אסכול:
 אני מוכן להפנות תשומת לב כל הסרים שבטאלתי טאלה כזו. עניני ההסברה בכלל מרוכזים עכסיו בידי סר האחראי יטירות לכך. אינני חושב שכבר הספיק להיכנס לדברים חשובים, אבל זהו הסיבוי היסודי בטטח זה. מה שנוגע לאוצר, אני נוהג לעבור על הפרסומים הטונים בכל יום ולהפנות תשומת לב לדברים הדורשים תגובה. אני בודאי מודה סצריכה להיות רגיטות לענין ותשומת לב, ואני מוכן לעורר את כל המטרדים להיענות ולעמוד על המסמך.

הממשלה הבטיחה - אומר חבר הכנסת גניחובסקי - להביא הצעה על קימוץ של 5 מיליון לירות תוך חדסיים. יטנה ועדה העוסקת בכך ואטר קיימה כמה יטיבות. אני כטלעצמי אינני כל-כך אופטימי ביחס ל-100 אלף הלירות של המיליון החמטי ביחס לקיטוצים, ואני חושב טאפטר יהיה לעטות זאת לו יכולנו. לזה נחוצה היענות של חוגים רבים, ניניהם רופאים ואחרים. זאת אומרת, טתהיה תנובת עבודה יותר גדולה.

אני עצמי, מתוך צורך התביעות שיש לנו בממשלה, אינני מאמין שאפשר הרבה לקמץ. ועדת שרים ישבה כבר כמה פעמים, ומשתתף בה איש מחלקת התקציב. הואצו כמה הצעות ואנחנו מנסים לחפש אפשרויות.

בשאלה שאלה, מה חודש הקשר לקימוץ במנגנון הממשלתי? - גם זה שייך לענין הקימוצים.

אשר לענין ביטול הסובסידיות - בענין זה טואל גם חבר הכנסת רובין, ואין לי עוד מה להביא בפני הועדה. דברנו על כל מיני מחשבות ורעיונות. הייתי מאד רוצה להביא משהו, אבל אין לי עדיין.

י. בדר: האם פירוש הדבר שהועדה תדע על זה, כשתהיה כבר החלטה?

שר האוצר ל. אשכול: אני מתאר לי שיכול להיות שר אוצר, ואולי חייב להביא דברים להתייעצות, אפילו אם יש בראש לי עוד ברגע זה. אני אפילו לא מוכן לעמוד על כך, שלא-היום.

א. ציזלינג: רצוי היום. אם איננו מתנגד, זה תלוי כבר בנו.

שר האוצר ל. אשכול: אני גם כן לא מתנגד, כי אפשר שקבוצת המנצים היו תאמר: לא נוסף שטן למדורה, "עד שתחפץ". בצורה כזו אפשר לנעול את הדלת ולדבר על כך, אבל אולי בכל זאת נדחה את הדבר לכמה ימים.

חבר הכנסת רובין שאל על ערבים ופלחים, ואני מברר את הענין עם אנשי בציבות מס הכנסה. בענין נכסי נפקדים הוא עומד כסומר נאמן וטוען שהיו פרסומים באחור של חדשים, ואומר שאין זה נוהג רצוי. בדרך כלל אין פה מקום לדבר על נוהג, כי זה הפעם הראשונה התעורר, ודווקא שפרשת נכסי הנפקדים נגמרה וזו הפעם האחרונה. האוצר חתם מתי שחתם וזה נמטר למטרד המספטים, ונאמר לי שהפרסום התאחר מטעמים טכניים.

א. בז'רנו: (א) בקשר לכספי פמ"ז, ידוע לאדוני שהיצואנים מאד מעוניינים שיורשה להם למכור את הפמ"זים ליבואנים ברשיון והם רואים בזה את האפשרות של פיצוי, על-ידי התקנה שיש להם, לקבל מחיר יותר גדול מאשר 1.80 ל"י, על אותה פרמיה שאינם יכולים לקבל מאוצר וטאולי בענפים מסויימים היא חיונית כעת בטביל להבטיח המסכת היצוא. הייתי רוצה לדעת את דעת שר האוצר בנושא זה, ואם הוא איננו חושב להרשות מכירות אלו, שבכל זאת בהיקף מצומצם ולמטרה שבטח תחת פיקוח מדוייק - ועל ידי זה לחזק את המטבע שלנו. האם אינו חושב שבמסגרת הנוכחית יש תקנה להשער שייקבע לטרנסקציות אלו יהיה לא בהרבה גבוה מהשער הרשמי, ואולי אפילו קרוב מאד אליו. דבר זה היה בותן חיזוק רב למטבע שלנו.

שר האוצר ל. אשכול: לכמה זמן, אתה חושב, הזריקה הזו תתמיד? הרי זו זריקה, שמקצועות מסויימים אומרים: יותר איננו יכולים בלי סובסידיות; תן לנו בדרך זו את הדבר. חזקה שהכוונה היא לא ל-1.90 ל"י לפי טעה; זאת אומרת שזה בנוי על כך, שיש צרכן שמטלים לפי זה. כמה זמן זה יכול להתקיים?

א. בז'רנו: זה תלוי באינדקס. אנחנו קבענו 1.80 ל"י בטאוי 1953. מאז עלה האינדקס בכ-25 נקודות, והחשבון הוא פסוט.

(ב) טוב בשטח הפמ"זים: הלא לפני חודש-חודש וחצי באו להסכם עם האוצר ומטרד המסחר והתעשייה, טבינתיים הפקדונות האלה במטבע זר בבנקים, אפשר יהיה למכור אותם לאוצר בשער הרשמי, עם התחייבות של האוצר, שמי שזקוק למטבע על-מנת להביא חטרי גלם, תוך ששה חדשים - יקבל את המטבע בחזרה. המכתב החוזר לבנקים הוכן, ולא נשלח עדיין.

פ. ספיר:

אני חשכתי טזה כבר פועל.

ט. גז'רנו:

בכל אופן היה הסכם והחורמה לא ניתנה לבנקים, וזה גורם לקשיים בוסטמים ליצואנים, מפני שקשה להם להשיג הלוואות בלירות ישראליות בגד המקורן, וכסטטיגים את ההלוואה - זה עולה בכל אופן ברבית ומייקר את היצוא. אני שואל, אם בכוננת הסך לתת את ההוראות האלו לבנקים, כפי שהוסכם, וטה סיבת העיכוב.

(ג) אם המטטלה תכריע ותדצה לבטל או להקטין את הסובסידיות, הרי ברור שהדבר ימיד יטצא את ביטויו במינדקס, וכתוצאה מכך בטכר העבודה; ואתת התוצאות טזה, ללא ספק, תהיה טכטול נוסף בפני היצוא שלנו. האם טר האנור חושב, שאם הדבר יגיע להכרעה כזו - שיטצא פתרון לבעייה זו ביחס ליצוא, או עוד לא חשב על בעייה זו.

ט. דיינ:

לאחר שהמטטלה הצליחה בהקמת רבנות דירות וסיכונים בכל הנוחיות וטתכוננת לפיזור הטעברות - איך קורה שבהתישבות עז היום, כטחצית המתיטבים אין להם טקלחת וסידורים טביטאריים אחרים? בקרתי בטטה יטובלים וראיתי כטה טהט טזה הקיץ החטטי טאין בהט טקלחת וסידורים אלה. זה דבר בלתי אנוטי. מדוע קצרה ידנו לעשות בהתישבות ועל-ידי כך טנחנו טכטילים את ההתישבות?

ענין הארנובה: מטושב נחל-רעובן, ליד תול-כרם, - טיט'נו כחטטים מתיטבים - נגנבו עטר פרות ופרדות על-ידי טסתננים, ולא הוחזרו. כטובן טזו אחת הסיבות אחטובות לעזיבת המקום. אינני טצדיק את הבריה אבל אני טבקט טיטבירו את הדבר. אם הארנובה אינה טטוגלת לעבות על כך, אם זה לא טוחזר, הרי זו אחת הסיבות לבריה.

אטר לטטירה: בחורף שיטפו הסילוטאים פעולה בטטירה. היום זה איננו יותר, וטוב נפל העול על המתיטבים. הטתיקות לא פחתה, להיפך. מדוע עטו זאת? יש בודאי חיטובים, אבל אם כבר הכירו שהטטיטב לא יכול לטאת לצדו בטטירה, מדוע לקחו את זה בחזרה, כאילו הוטב טצבו? אם זה לא יתוקן, טנחנו טעטידים בטכנה את הנפט והרכוט, וגם עלולים לברוח, ובצדק.

באותם יטובים בטביבת תול-כרם העמידו עטודי חטטל; הוה אומר, שהיו הבטחות וצריך היה לגטור את הטלאכה. אטרו אז, טאין חוטטים. באותם היטובים יש כבר טעט חלב, וכטאין חטטל אי-אפטר לטטור עליו, והטעט הזה נחטף ואין טטה לחיות. אם כבר עטו טחצית הטלאכה, מדוע אין גוטריים?

ענין הפרות: פרשה זו היא קטה. אם העטדנו 25 אלף יחידות התישבות, יש דיון וויכוח טטוטן: טשק זה או אחר, אבל הכל טודים טצריך לתת פרה אחת לכל מתישב. אבל איפה נקח כטפר כזה טל פרות? גזברות מחלקת ההתישבות בטוכנות אטטרת שאפטר לקנות בקוטי כטה טאות פרות בטנה, וגם לזה אין כסף. יוצא שאפטר להגיע לפרה אחת רק בכטך חטט-עטרה טנה. אני שוטע שאנחנו קונים טחורות טהסילוטטים, אטר תהיינה טובחות כטן. מדוע לא נוציט טהם כטפר גדול טל פרות בטקום להחזיק דברים בטטטבים?

לאחר ויכוחים טנטטכו טנים, הגיעו למפעל חשוב: 12 יטי עבודה לטתישב בחודט, כדי טיוכל להחזיק טעטד, בתטלום טל 3.400 ל"י. אני טברך על כך. זה טתבטא ב-40 לירות לחודט, וטזה יורדים טטים ונטאריים לו 30-35 לירות לטחיה. אלה טיש להם טעט ירקות, טובלים. העליה טהעיר אל הכפר, אין לה עדיין שום דבר. זו התישבות טל עטרה-חדשים עד טנה. האנטים הם אנוטי עיר, וטנים לא טעטות בארץ. ב-30 וכטה לירות לחודט, אינה יכולים להתקיים. צריך לתקן את הדבר, ובטקות 12 יטים לתת להם 20 יטי עבודה, באטר אין להם שום דבר. נותנים עבודת דחק גט לכל מי טאינו רונה ללכת להתישבות, אבל זה טעעטה כבר איט פרודוקטיבי - לא ייתכן טיחיה בטכום כזה.

היו"ר י. גורי:

ביחס לארנונה, אני רוצה להזכיר לחבר הכנסת דיין, שטר האוצר הודיע טעל במת הכנסת בסבוע שעבר, שגם הטכסלה טודאגת בתוקף הטאב טהחריף, והטילה על ועדה להכין הצעות תיקונים על-מנת טהארנונה תוכל לענות יותר על נזקים.

א. הרצפלד:

בקטר לארנונה, אינני רוצה לדבר על העבר. טה טאנחנו צריכים לתבוע טהאוצר - טני דברים: א) טהטרוצדורה תהיה אנוטית. אני מעיר את תטוטת לבס טל החברים היוטבים כאן, אטכול וטפיר, טידעו היטב כי הענין טל פיאויים בטקרה הסתננות הוא דבר כל-כך טטוטך, טטאבד את ערכו. ועד אותו זמן, אינני צריך לספר טה קורה לטטק הזה, כטהוט נטאר בלי טרה ובלי טרדה או בלי צנורות.

ב) אני רוצה לטאול, אם יש אטטרות לתבוע לעטות טטהו לטניעת הסתננות. אני לטכונן לטניעת הסתננות, טחוץ לכל טה טכדברים על טטירה וטטטרת גבול. יש כעת פטבטיים להגטחת רפתות, וטיטהו אוכר טזה צריך לעלות 70 לירות; טיטהו אוכר - 130 לירות. לפי דעתי הפטנט הזה חטוב כזי טתהיה ערות-יותר לטטירה. האט יש טקום טאנחנו נתבע, כטפרעה לטטרה זו, נטביל יטובי הטפר - אט זה צריך לעלות 100 אלף או 200 אלף לירות, על מנת לתת לכל היטובים האלה את האטטרות לרכוט פטבטיים אלה?

היתה הודעה על הפטקט העבודה בקורנוב. אינני טואל כעת טדוע אטכול היה צריך הטקום להתקיים, והיום לא. אני יודע טענין הכביטים בטרוץ בכל זאת התקדם בטידה לא קטנה. אני יודע טיט כביט טני לסדום, טנקרט קורנוב, ואני טואל: האט הדעה הטורת בטטסלה, לא לעטות כעת טום דבר אחר בקורנוב? האט הכביט הזה יורד טהפרק, או טבכל זאת צריך אותו, כי הוא כביט בכל זאת תועלת.

להוי ידוע כי עלינו לעטות עוד 200 קילוטטרים כביטי-גי טה ליטובי-טפר, וכל אחר טבין את ערכם. לפי דעתי זה קודם לכל, אפילו לפרה. אני יודע טדניט היום על 100 קילוטטרים בערך, ל-83 יטובים. לפי ההצעה לא יוכלו לעטות ליותר ט-35 יטובים, זאת אטטרת רק 60 קילוטטרים. אני טואל איפוא, אט אין טקום לטח טאני אטרתית: לעטות כביט טני לסדום, זה חטוב טאד, אבל בינתיים אולי נקח את הטליון הזה ונעטה דבר הטביל גדולות וצנורות?

אני טואל, טדוע אין טנהלים תעטולת-יותר בטעברות, טילכו להתייטבות? טדוע הטבה לא טעודדים פעולה זו?

ח. אריאב:

א) טתי יתחילו כבר לתת תעודות לאלה טהטתפנו בטלווה הכסף? ב) ביחס לצורת הנהלתה טל חברת "טקורות", אני טואל: האט נכון טההון שלה, טהוא בערך 10 טיליון לירות, טטהם חברת העובדים הטקיעה רק 300 אלף לירות, ובכל זאת 50% בהנהלה הם בידיה? אין לפרט זאת?

חברת "טקורות" הקיטה חברות-בנות העוטקת בטיט, אבל הקיטה גם חברת "לפידות" העוטקת בחיפויטי נפט. נפט זה דבר טוב, אבל זו כבר טפיקולציה. האט נכון טחברת "טקורות" צריכה לעטוק בטפיקולציה? האט נכון טחברת "טקורות", כטהיט טוטרת עבודות לחברות-הבנות - טוטרת בטחיריט יותר יקריט, ובאופן כזה, אט צריך לטלם, לטפעל אין הרווחים הטטפיקיט?

א. ציזלינג:

א) ביחס לטקדמה לטס הכנסה: לפי החוק, הטקדמה צריכה היתה להיגטר להטתלם כולה אצל העצטאיים, ונרמה לי טגם אצל הפועלים, וצריך להתחיל לטלם בחזרה. אני טואל, אט טוטטיפים לגבות טטי טלא טילט. האט טחזיריט לטי טטילם, והאט טחזיריט לטי טטילם חלק ולא טילט את הכל? האט בעטתה בענין זה בקורת?

ב) בענין חברת האטלג, הטטועה הטתהלכת בארץ היא, על פיגור רב וכטלונות בהנהלה. אני טבקט לדעת טה הטצב.

ג) באחד הימים דבר לפנינו שר האוצר, ברוג-פאטוס, על חברת הדטניט, וטביב לזה היו כל מיני חילופי דברים בעלי אופי צבורי. בתקופת הביניים, בימי הפגרה של הכנסת, טסחו התרחש בענין זה ואני מבקש לדעת פורטאלית על כך.

ד) האם נקבל את מאזני החברות המטטליות השונות? פעמים אחדות עוררתי שאלה זו ועד עכשיו לא קבלנו את החומר הזה. מבקש לדעת אם נקבל את המאזנים האלה, על ההסברים הטלוריים אותם ומתי יהיה הדבר.

ה) שכעתי שיש מקרים כאלה, שהנה לפי חוק החינוך, או הסדרים הפנימיים של החינוך, יש הקצבות למוסדות לפי מספר התלמידים. סופר לי שהנה קרה ומושב, שבדרך כלל בנוי על כך שיש לו יחידות לימוד מספיקות - כסטספר טטפחות עוזב, נשמרת הכתה במספר ילדים שאינו מגיע ליחידה. יוצא שמי שבטאר, אין לו היכולת ליהנות מהסרות.

ו) בענין שכונן לקליטת אנשים ולטקסים הקיבוציים, אני חוזר וקובע כי על אף ההבטחות הטרוכות, יכולים לאשר כל נציגי ההתישבות הקיבוצית, כי אין מקום לקליטה של אנשים הבאים מן העיר אל הכפר, כי המיכון אינו טוב. ביחוד לא יכולים לקבל מספחות, שאי-אפשר לדחוס אותן בתנאים כאלה.

ט. קלמר: האם יש מיזה פיקוח מטעם המטטלה על מקורות ביחס למחיריים? אני יודע שבזמן שהיה ענין חברת החטטל, היה למטטלה יועץ ובכל זאת ועדת הכספים בחרה בוועדת טטנה, לבדוק בכל פעם כשהיתה העלמה - אם היא טוצדקת או לא. מקורות טעלה טדי פעם בפעם את התשלום בעד זכות לפים באחוזים גבוהים, סקסה טאד לעטוד בהם. במסך הטנה האחרונה העלו בטוטטבות ט-50 עד 125 לירות. אני חושב שיש צורך, לטרות טזו חברה צבורית, שיהיה מטעם המטטלה מיזה פיקוח, ואולי גם ועדת הכספים תבדוק את הדבר.

הי"ר י. גורי: בנוגע לשאלות חברי הועדה בענין הסובסידיות, טטענו את דברי שר האוצר, טטעדיף לעטות זאת בטבוע הבאה. אני חושב שאני חייב להביע טטאלה בטם הועדה כולה, שהענין לא יידחה יותר כדי, טטוטם טחברי הועדה בענין זה נתונים בטצב לא נוח. אלטלא היו פרטוטים בעתונות, אין מבחנו יכולים לדרוש מהמטטלה טתביא את הדברים אלינו לפני טיכוטיה. טכיון טנתפרטטו דברדם בעתונות, רצוי טאד לחברי הועדה, שהטיחה הזו עם שר האוצר טבוג בהקדם האפשרי.

שר האוצר ל. אטכול: לשאלות חבר הכנסת דיין: אשר לפקלחות וכרוטה - בתקציב הזה אשר הולך לקראתנו יהיה טכום ניכר לטיפורים בבתינו טבטך השנים, וידענו טבנינו אותם ללא טידורים אלה. בעטה זאת בטידה טנוכל להקציב את הסכומים הטטטיטים. יש טקוטות טצריך לטדר תריטים, למטל. בידכם יהיה לחלטיט: לתת פחות סיכון ויותר טקלחות.

שאלות ארנובה, החזרת פרות וכו'. איבני טטכים טכל האטונות באים טזה, אין טום יטוב של ההתישבות הצעירה הזו - שהיא כולה בת חטט - שחטרה טם פרה בגלל זה שהארנובה לא העבירה את הכסף. לפי טעה המייטב רואה את עצמו מארמי לכל האטונות. לפי מיטב ידיעתי, לא זה העיכוב, אשר לפרות - קטה לקנות בטוק פרות, ובכלל אין זה טיד טיטנו ויכוח בטטח זה. נאטר טבכלל אין לטחר, והלכנין טטטדר. אין טעם להביא עכשיו פרות רבות טחוץ-לארץ; אני חושב יותר - טזה חטט להביא פרות טחוץ-לארץ, טפני שהטצב בטטח החלב אינו פטוט. אני יודע, למטל, טלטעברות לא טגיעה כוט חלב. אטרו לי; אין טקררים. אני טוען: כמה זמן יש טירוף כזה? ונאטר לי: המטטלה צריכה ללטד ולחנך כל מיט לטתות כוט חלב. אטרת לי להם: אתם עוטקים בחלב ולא המטטלה. הבאנו פרות טחוץ-לארץ להתישבות החדשה, וגם הטנה טביאים כמה טאות. המטטבה, שההתישבות הקיימת טמכוד כמה פרות, ואני חושב טזה רעיון טוב. המרכז החקלאי, על דעת כולם אטר, טזה טתקבל על הדעת; וטוכם על 3000 פרות טרגע זה. הגידול של העדר נחשב בגבולות של 10% - 8. אני חושב שיש לנו כיום כ-40 אלף חולבות,

ויט לחשוב ס-4000-3000 פרות תהיינה בטובה רק מהגידול, וזה טלבר
רפתות שיט בהן לטעלה סיכולתן.

חבר הכנסת דיין מוטר לבט פרות אפשר להביא
ככספי השילומים. מה שאפשר - אפשר, אבל זה גם כן לא כל כך פשוט.
אני באמת חושב שטוב, דוקא בימים אלה, שנביא הרבה ברזל והרבה
פלדה והרבה נחושת ופליז מהשילומים, ויהיו לנו מחסנים בארץ.

ד. דיין: אינני רוצה להביא מסם, אם יש כאן;
אבל השבוע באשר לי סמלל ההבטחות אין פרוטה.

י. אפרתי: אני טודיע, שיט כסף ואין כל עיכוב.

שר האוצר ל. אטכול: האמת היא, שעד עכשיו לא היה עיכוב מחוסר
כסף, וגם אתפול העברנו 100 אלף לירות
לבנק, בקטר לענין הפרות.

מה שבוגע לימי עבודה - הענין של 12 ימי
עבודה בהתייטבות, במידה שאני יודע, בא בכדי לטלא לאדם את כל
מעסוקתו. בחלקו הוא עסוק במסק, והמוטד המייטב דואג לפרעות במקרה
הצורך; ו-12 ימי העבודה באים בכדי לטלא את כל התקציב. הסכום שמתקבל
בעד ימים אלה מסתלם לאדם שלפי שעה אינו מסלם לא שכל דירה, לא בעד
מים ובעד שירותים אחרים, ואל בוטיף איטה ללא צורך.

אשר לתבועה פן העיר אל הכפר; אני לא סתאר
לעצמי אף ברגע, שזה הדבר היחיד שיט לאותו אדם - 12 ימי עבודה אלה.
הוא עסוק בודאי, וב-12 ימים הוא עוסק או בכניית הבית או בהנחת
צינורות, וזה מסלם. אני טוכן לבדוק את זה. יש אמצע הסכם הזה, אבל
זה יבוא לפניכם ואתם תחליטו כמה לתת לכל מטרה.

לשאלת חבר הכנסת הרצפלד: עד עכשיו לא
גבנו עדרים שלמים, ואינני חושב שאם יוציאו פרה מהמסק, הוא נחרב
עם הדבר נפסך חודש או חדשיים יותר מאשר בחברת ביטוח אחות. אינני
טקבל על עצמי שהכל בטוב מידיאל. אני יודע על הפסטיים לשפירת
הרפתות; אלה הם סכומים גדולים (כ-150 לירות), ואינני יודע אם סכום
זה כולל את הדלת, או לא. אם להכפיל זאת על מספר הרפתות, ולכונא
לארבוזה ולבקט טקדטה על יסוד זה - עוד לא שמעתי שחברות בטוט
עושות דבר כזה.

שאלת דיטונה, כבישים וכו' : - יש לעתים
טאנחנו בטוב, שנחוץ רק רצון טוב של הציבור, שיטמוך על הממשלה, ואתה
לא יכול הרבה לברר ולהטביר. אני מבקש אתכם להבין, שלא הכל צריך
לפרטם. זמן רב טפלנו בפרובלימה של יהוד הגליל, שאיננו מאוכלס
יהודים - וזו דאגה לא קטנה. אנחנו עושים טאמצים ליישוב סביבות
אלה, ועומדים בפני קשיים בטחים טובים. אנחנו חטבים טבטובן
הטדיני, הקרבן כדאי. אנחנו חוטבים בזמן האחרון שצריך לעשות איזה
טעשה יותר טוחסי ורציני בריכוזים עירוניים. בהתחשב בכסף, שגם הוא
פקטור, אמרנו: טוטב דיטונה נדחה לטנה-טנתיים. הגישה הראטונה בלבד
לקום זה היא כטיליון לירות. ראינו את תקציב הפיתוח ואמרנו שאולי
טוטב להקדים את הדבר הזה, שיט בו ערך פוליטי בודאי הרבה יותר
גדול, ובינתיים יתגבט ענין הפוספטיים וכו'. אינני חושב שצריך לתת
הטכרים כאלה בעתונות, על יהוד הגליל וכו'. דיטונה לא תברח.
אני בינתיים אטירתי בטחלקה להתייטבות: אולי נקפוץ לטט עם יטוב
חקלאי. ובינתיים הוראה להתחיל לעשות סקר כלכלי של כל האייזור הזה,
אם כי הוטט הראטון יכול להיות טוב.

בענין הסכרים נכונה עוד עבודה רבה. אני
יכול לענות לחבר הכנסת הרצפלד בגוגע לכביש טני: לו נטאלתי אני,
אולי לא הייתי חושב על קיצור הדרך ב-15 קילוטרים ברגע זה. על כל
פנים, כטנדון על תקציב הפיתוח יהיה טקום לדבר על כך. חבר הכנסת
הרצפלד יודע שלא טמיד אפשר לטחוב את הפרות לעליית הגג טפני שהתבן
נטצא טם; לפעמים טורידים גם את התבן לטטה. ואם ישנם יהודים מחוסר
עבודה ברמלה, צריך לעשות עבודה בטביבור רמלה. ואם בטביבות ההם
קייכת בעייה, גם טם צריך טטהו לעשות. זה הטחיר טמטלמים בעד פיזור

המוכלוטיה. אבל הפגמה צריכה להיות, להשקיע ביטובים המעירים
סמטה צריכות להיבנות הקהילות הנוטפות שלנו.

חבר הכנסת הרצפלד טרמל, סדוע לא נעשית
פעולת תעסולה לעידוד ההליכה להתייטבות. אמרתי פעם, שהתייטבות
תלך אחרי אמת-הטים, ואמת אטים מינה טפחות כל כך לבוא. אטר לתנועה
מהעיר אל הכפר, זה לא נכון כל-כך, שהולכים אנשים שהם כבר עטרים
שנה בארץ. מינוי כצטער שגם אנשים שהם שנתיים במעברות, הולכים.
בכלל, יש מחצית היטוב שהיא רק בת חמש בארץ.

מינוי יודע לענות ברגע זה על השאלה, פתי
יחולקו תעודות לסלורה החובה.

פ. ספיר: זה יהיה ההתאם לתאריך - יולי ט.ז.

טר המוצר ל. אטכול: אטר לקומפלקס השאלות על "סקורות" - כדי שלא
תהיה מי-ודאות אני רוצה לומר שלהסתדרות יש
הון הטקעה לא גדול ביחס לכילוינים המחרים. הסתדרות העובדים, אם
כי הטקיעה טעם כסף, היא "פרטנר" ראשון, טייסד ובונה את "סקורות".
זה, עד כאן, ועוד נדון בבעייה זו בכירחד.

לשאלתמיו של חבר הכנסת בז'רנו: - אטכול
היה לי התעורב לטוחח עם טטלחת של היצואנים, גם כן בשאלה זו.
לעצם העניין לא היתה לי תשובה טופית, כי הדבר נמצא בדיון. עד עכסיו
הטבונו בטלילה, אבל ככיון טעור פעם טוגלים, אני אומר שזה נמצא בדיון.

אני חושב שהפתרון היטודי לעניין שלנו הוא,
באיזה שהוא טקור שמתה טתייזב - להתייזב. שאלתי: בניח טבצורה זו
או אחרת תינתן זריקה, ובניח אפילו שחבר הכנסת אריאב עכסיו לא יקטיב
אבל טעור חצי שנה, לקראת יצוא של תפוחי-זהב יבוא ויטמל: סדוע לא
טוטיף? מה יהיה אז? אני אומר שהכרחי להגיד ליצרן ולתעטיין
ולפועל: עלינו להעטיד את עצמנו פנים אל פנים עם הטצימות כמו שהיא.
הפתרון הוא: ייצור עוד תריסר עפרונות ליום, לכסל. אני, עבדכם,
בטוח טיס עוד טוליים רחבים לכולנו בעניין הזה - גם לתעטיין וגם
לפועל, גם טכר הפקיד, גם טכר ה"אודיטור", גם הבנק. אתם יודעים
שהבנקים טטלטים טטכורות כפולות, והטבות, וטיפורים?

אצי טוגל: סדוע כל אחד בחוגו לא חושב על
חיי עולם? טוב, ניתן פטז'ים - למה זה יטפיק? לכמה זמן? אני אומר:
לא ניתן, ואני טחפט את הדרך טחוך הסובטטנץ של העניין. העפרון הזה,
צריך ב-1,80 ל"י לקיים את עצמו.

פ. ספיר: הבנקים הכפילו בזמן האחרון את האקרדיטיבים.

טר המוצר ל. אטכול: טוכרח להיות חוג אנשים טרוצה לראות את
העניין תמיד טא' ועד ת'. קודם כל זה טוכרח
לבוא טטטים טהארץ הזאת, הטספר הזה טכתהלך בין כלכלנים - אם אטכו
נוכלים 100 טיליון או 150 טיליון, בצורה זו או אחרת; אנחנו מינונו
חוטכים כלל שוט דבר לפיתוחה של הארץ. עטייתי פעם עבודה בטו ידי;
טן הטנהנדס, דרך הכורה ועד לפועל - אטטר לעטותתפוקה יותר גדולה,
אבל קטה טזה יהיה בטדינת ישראל כשהתעטיין או בעל העסק לא עושה
מה שהוא צריך לעשות. אנחנו טביטים אחד על השני, ובנותני הטון
בטדינה הם פחות טכיליון. זאת טוכרחים לקחת בחשבון כולנו, טא'
עד ת'. לעצם העניין, הבטחתי לטפל בזה, ועוד נדון בכך.

2) טקירתו מתגול משרד הוצ'ר על המו"מ עם
הנהלת הבורז והולמל
=====

פ. טפיר:

כזכור לכם, כתוצאה מטסט-וטתן שהתנהל
כאן ובלונדון הוזכט לשלם לבעלי המניות של
חברת החטמל בלונדון 29,5 טילינג בעד כל מניה שהוצאה בלונדון
ורשוטה שט. זה בערך 2830 אלף מניות, ולפי ההסכם היינו אריכים
לשלם במשך 7/2 שנים 4250 אלף ליט"ט ונוסף לזה רבית של 4% של
בערך 600 אלף לירות. יחד, כ-5 טיליון ליט"ט.

בהסך השיחות עם רוטנברג ומייט חבת הנהלה
בלונדון, נסינו, בהתחשב עם כך ששער המניות כיום הוא כ-20 טילינג,
לברר מה אפשר לעשות על מנת לקנותן לא תוך 7/2 שנים אלא לעשות תנאים
כספיים אחרים כדי להקטין את המסחר.

הגענו להצעה פרלימנרית מסותפת של
21/2 טילינג, במקום 29/2 - שזה הפרט של 1,200,000 ליט"ט רק בקרן.
סכום כזה בטבילנו הוא די מכובד - בערך כ-3,5 טיליון דולר. כמו כן
היתה עוד הצעה אלטרנטיבית, שחלק של האנשים אשר ירצו להיאטר, יקבלו
גרנטיה על דיבידנדה ופרמיה בוטפת על ה-29/2 טילינג. זה סיבך
אותנו קצת עם בעלי המניות הישראלים.

כשגמרנו על 21/2 טילינג הוטכם טבעלי
המניות הישראלים שהסקיעו כספם בסוף 1950 או ב-1951, יקבלו קצת
פחות כסף. לדעתי מגיע להם עוד פחות, אבל הוטכם לשלם להם קצת פחות,
וזה התבטא, במקביל ל-30 טילינג בכך, שהם מקבלים 2,80 דולר בטבי-
דולר ו-1,80 במטבע ישראלי במשך ארבע שנים, באירוף 4% רבית.

כשהישראלים שמעו טבעלי המניות האנגלים
קבלו הצעה אלטרנטיבית שהיא גבוהה, הם עוררו שתי טולות. הם אמרו
שההצעה של 2,80 דולר בטבי דולר ניתנה בשעה שהשער היה לירה
ולא 1,80 ל"י. זו היתה תביעה לא הוגנת. הם אמרו שהם רוצים במקביל,
הצעה אלטרנטיבית לאנגלים וניסו להיות מתווכים אשר חטבו כי הגיע
לישראלים עוד 1/2 - 1 טיליון לירות. זה הביא אותי לסחטבה שצריך
לנסות לצאת טבל הענין של הצעות אלטרנטיביות, ולנסות לחסוך גם
סטרינגים וגם לירות ישראליות.

בהיותי באנגליה התענינתי מה אפשר לעשות
בענין זה, והוברר שאם בכל פעם נלך לקנות בבורסה, זה יכול להעלות
את המסחר. וכאשר טיפלתי פה עם רוטנברג, סוכם שהוא ישאל את הנהלתו
בלונדון, ובמידה שיש בזה מטט - נבוא יחד על מנת לגטור את הענין
בכוון של 21/2 טילינג במקום 29/2 טילינג.

סוחחנו עם יו"ר הנהלת החברה וחברי הנהלה
אחרים, ושלטום בלילה החליטה ההנהלה פורטאליה להטליך בפני בעלי
המניות על שתי אפשרויות. הם אינם יכולים לסגל ט-29/2 הטילינים
לשבע שנים, אבל הציעו דרך מניה - לקבל מיד ב-1 באוקטובר 21/2
טילינג. ההנהלה איטרה את ההצעה וב-1 באוקטובר - יום כניסת ההסכם
לתוקפו, הם יוכלו לקבל זה או זה. הטב הכלכלי כיום באנגליה,
דהכנסות כסף - במקום להחזיק את הכסף מצלנו טבע שנים, מעריכים
שהם יבכרו לקבל 21/2 טילינג כיום. דבר זה מאפשר לנו לדבר עברית
יותר פשוטה קצת, עם בעלי המניות הישראלים, כי טענת הפלייה תרד
מעל הפרק.

הבעייה העיקרית היא, היכן לקחת את הכסף -
3 טיליון ליט"ט, במקרה שכל בעלי המניות יבואו אלינו. אמר חבר הכנסת
גניחובסקי, שיש לנו עכשיו דביזים; אנחנו נגיש בעוד כשבוע לוועדת
הכספים דו"ח על מצב הדביזים שלנו; על כל פנים על דביזים שיש לנו
לדבריים טוטפים אי-אפשר לקחת 8 טיליון דולר, גם אם זה מביא לנו
קיסוף, ולהסתמט בכסף שנצטרך מולי מחר לחיטה או לתשלום חוב.

תפקיד ברוטף שלי, בזמן היותי שם היה, לנטות לבייס את הכסף לאותה תקופה שאנחנו צריכים מטילא לשלם 3 - 4 מיליון לירות במטך 3 שנים, כי זה לא יכביד על התקציב השוטף. אם לא תהיינה איזה שהן הפתעות, אני יכול להגיד שבאופן כללי במטא-וטתן עם כמה גורמים מובטח לנו הסכום של 8 מיליון דולר לתקופה של 3 - 3 1/2 שנים, עם הסכם ג'נטלמני, שחלק נוכל להחליף. לפי ההסכם, עד ה-1 באפריל 1958 אנחנו צריכים לשלם 2.700.000 לירות. אם הדבר יצא לפועל, הרי באותה תקופה של 3 שנים נצטרך לשלם את 3.100.000 לפי ההסדר החדש, אם כולם יחליפו את המניות.

אם עוד אצדף לזה, סייתכן שכ-400-300 אלף לירות מחזיקים ישראלים, טעל פי חוקי המטבע חייבים מיד להביא לנו את הכסף ולקבל לירות. אני יכול לסכם שהחלטת ההנהלה יסנה, וזה רק ענין פורמאלי. יאבעו עם עורכי-דין, לתאם את הנוסח. יש לנו הבטחות - גם עם אפטרות שניה - של קבלת הסכום שאנחנו נוכל לחסוך בלי טוב טפק, (והחשבון נבדק על-ידי הופיין, ברט וגם על ידנו) 1.200.000 סטרלינג, חוץ מהכסף שהיינו צריכים לתת לישראלים עם רבית, ואני מניח שהענין ייגטר. באוקטובר נדע כמה מהם בכל זאת רוצים להיסטר במטך 7 1/2 שנים - מעריכים טטעט טאד.

זה תהליך של מתסבה של כמה חדשים, והגענו לזה גם כתרך בחינה זו - טאט אנחנו פודים את הפניות האלו, לא מן הנטנע (ועכסיו אני יכול להגיד זאת לא רק על דעת עצמי) שתהיה לנו דריסת רגל חזרה, בלי הקונצסיה בטוק האנגלי, לקבל כסף בטביל חבת החטמל לתקופה טטויימת בטביל הכסף הפיתוח, כי צריך הלא להטקיע בחברת החטמל בטנים הקרובות עטרות מיליונים לירות ישראליות; ולא מן הנטנע טנוכל, על-ידי גורטים טטוייטים, לקבל זאת, כי טצבנו בטוק הכספי - על-ידי זה טאנחנו לא מחדטים חובות והורדנו את הסכום של הרבית הגבוה - הוטכ.

אתן כמה דוגמאות. בצרפת יש קרן ריזיקו בטביל הלוואות. ישראל היתה לפני טלט-טרבע טנים, בדרגה הכי נטוכה. בטנועות האחרונים העבירו אותנו כבר לדרגה של 1%. בדרגה של 1/2% בטצאות קנדה, ארצות-הברית ואחרות.

אני חייב לציין טרוטנברג, בענין זה היה קואופרטיבי טאד וקולגיאלי, וזה בודאי טבצע טטותף של כמה אנשים, והוא בתוכם.

מס מותרות ומס מטרייג (3)

הינו"ר י. גורני:

נשאר סעיף אחד, שצריך הייתי להיוועץ עם שר האוצר ושר הפנים, ולאחר שעשיתי זאת אני רוצה למסור לכם מהי ההצעה. המטריה היא, הפרשת אחוז של המס כולו לרשויות המקומיות. הנוסח המתוקן שהוצא כאן, והוא: "ועדת הכספים של הכנסת תקבע בכל שנת כספים, על פל הצעת הממשלה... - יש בו שלשה ליקויים ועמדנו אטמול על שלושתם.

הליקוי הראשון הוא, שמדי שנה בשנה צריך לדון מה האחוז שיופרט. ליקוי שני: אם קובעים פה "על פל הצעת הממשלה", כלל לא התכוונו לזה אלא לשר הפנים ושר האוצר יתיעצו ויביאו את העקרונות של חלוקת המענק. על ידי כך שמכביטים פה את הממשלה, נוצר מצב חוקי - שצריך להביא זאת ליטיבת הממשלה, וזה דבר שלא התכוונו לו. שליטית, מוציאים את ה"צימוק" הזה מהעוגה כולה, בו בזמן שדין החלק הזה של המענק - מס מותרות ומס מטרייג - כדין יתר החלקים של המענק.

הצעת לטר האוצר ולטר הפנים הנעה מתוקנת, והם שניהם קבלו אותה: א) שייקבע אחוז - 5% השנה זה צריך היה להיות 4 1/2 אחוזים, אבל הוסכם לקבוע 5%. את הכנסת ועדת הכספים ירצו פעם לשנות, וספק יהיה להכניס תיקון זה בחוק. (ב) אומרים: מדי שנה בטנה יופרטו 5% מהכנסות הכוללות ויחלקו לרשויות המקומיות. מוציאים את ענין המטלה ואת ענין ועדת הכספים, אבל הוסכם - ויש פרוטוקול על כך - שטר הפנים וטר האוצר מתייעצים ועקרונות חלוקת המענק יובאו לאישורה של ועדת הכספים.

אני מביט, איפוא, את הדבר לאישור הועדה.

י. בדר:

אני מצביע בגד, כי אני חושב לפרקטיקה פסולה מאוד, לשריין מיזה שהם חלקים של הכנסות המדינה, אלו או אחרות, למטרה מסוייטת. אני חושב שזה עוטר בסתירה לעקרון של קופה אחת ותקציב כולל אחד.

היו"ר י. גורי:

זה היה גם בעבר.

י. בדר:

אני חושב שזה לא טוב, ואני מברך את הקואליציה בהצלחה במשא-וטתן ארוך ומסובך זה.

א. ציזלינג:

אני לא הסתתפתי בדיון בחוק הזה, ואבקט לדחות את ההצעה לסוף הישיבה.

היו"ר י. גורי:

קבלתי זה עתה את הצעתו של חבר הכנסת רובין, ומצביע אותה. (קורא את ההצעה). הסעיף הראשון בהצעה מוציא את המטלה מכלל גורם בתקציב בחלק זה, ובמקומה באה ועדת הכספים. מטנם זה טרחיב את האינטפריה שלי, אבל אני מתנגד לזה. אני מציע לוועדה לא לקבל את ההצעה הזו.

ה צ ב ע ה

הצעת היו"ר, כי 5% יופרטו לרשויות המקומיות - נתקבלה

הצעת חבר הכנסת א. רובין - לא נתקבלה

הישיבה נועלה בטעה 11.00